

El perill per al pacte balear

A banda de la crisi d'UM –que es tornarà revifar tard o d'hora–, el principal perill per al pacte de centre-esquerra que governa les principals institucions balears prové de la seriosa crisi econòmica. Les darreres xifres de desocupació –publicades la setmana passada– mostren que aquests últims deu anys s'ha multiplicat gairebé per tres la quantitat de persones que no tenen feina. El mes de setembre del 1998 hi havia (en nombres rodons) 17.000 parats. Ara, 47.000. La dreta ja deu preparar la bateria de canons per a atacar el govern de Francesc Antich per aquest costat. Perquè en l'evolució de la des-

Miquel Payeras

Periodista

no té la culpa de la crisi i, per un altre costat, les seves possibilitats d'actuar contra la degeneració econòmica són tan minses, que és pura demagògia atacar-lo per aquest costat. Però la política avui dia es basa en la demagògia, que funciona. I cal pensar que entre els desocupats que tenen dret

declararen ingressar menys de 12.000 euros bruts l'any 2005. Ara poden ser, a tot estirar, 13.000. És a dir, que viuen amb una mesada –incloent-hi pagues extraordinàries– que en el millor dels casos no arriba a 1.000 euros i en el pitjor –el 22% declarava un ingrés anual per sota del 6.000– és de menys de 500. Una bona part d'aquesta gent deuen ser casats, presumiblement amb una parella que té uns ingressos semblants, tenen fills i, sobretot, tenen deutes –hipoteques o crèdits personals– i han d'anar a comprar uns productes com més va més cars. En aquest estrat sòcio-econòmic baix, hi ha una part no gens negligible del vot *natural* dels socialistes.

I, en tercer lloc, a les Balears comencen a arribar a la jubilació milers i milers de persones que iniciaren la vida laboral –molts, immigrants espanyols– a l'hoteleria fa quaranta anys. Una vida que ha transcorregut amb ingressos extra –treballant fora d'horari normal– prou considerables. És una generació, per tant, que ara, en arribar a la jubilació, veu com, de sobte, els ingressos mensuals poden caure –entre el darrer mes de fer feina i el primer de la jubilació– d'un 30% o més. Gent que s'enfronta a vint anys o trenta amb pensions que a les Illes no donen per a gairebé res. I una part presumiblement important són, també, votants *naturals* del PSOE.

El PSOE és el partit més important del pacte de centre-esquerra. Si no augmenta el suport electoral el 2011, cap més partit d'esquerra (el Bloc, tant si es manté en coalició com si els integrants van separats: PSM, EU, Verds i ERC) ni tampoc UM no pot aspirar a compensar-ho. Enmig de la seriosa crisi que pateixen les Balears, és versemblant que pugui créixer el vot del PSOE? O que tota aquesta gent directament afectada pugui optar per l'abstenció? I el votant desideologitzat, no és factible que culpi el PSOE –que governa l'estat i té les presidències més importants de les Illes– dels seus mals?

Un panorama molt complicat per als progressistes, i que amenaça de complicar-se més.

Maria Antònia Munar, ex-presidenta d'Unió Mallorquina, i Francesc Antich, secretari general del PSIB-PSOE i president del govern balear.

ocupació es veu que quan els progressistes arribaren el poder per primera vegada (1999-2003), augmentà d'un 55% (de 14.500 a 22.500). Ara, en només un any del pacte de centre-esquerra (2007-2008) les persones sense feina han passat de 31.200 a 46.800, un creixement del 50%. És massa golós perquè el PP ho passi per alt. És evident que el govern d'Antich

a vot –una part considerable són immigrants estrangers– n'hi ha una porció que necessàriament han de ser votants socialistes.

Un segon element sòcio-econòmic de risc per a Antich és la bossa de gent que, tot i tenir feina, es troba literalment ofegada perquè guanya molt poc i està molt endeutada. Pensem que a les Balears els 52% dels assalariats